

Epitaf

Sekvoj

Život se podobá přístavní čtvrti. Je uvězněn v spleti svých ulic a střech.

Co přímé jsou nejvíc, ty vedou vždy k smrti - tam, kde řeka nadějí opouští břeh.

Má při molu vraky, však nad každým ráhnem třpytivé vlajky se h odlaží skvět.

Poutníci k čistotě brodí se bahnem. Když k tůni se nahnem, tak spatříme svět.

Ať touha nás sužuje a víra drtí, dar zlomit prokletí není nám dán.

Život se podobá přístavní čtvrti, z níž lodi vyplují na oceán. Svou bárku jak zběsilí k prameni táhnem, však sotva proud zesílí, vrací nás zpět

od snů, jež došli jsme, k nimž nedosáhnem svou kratičkou berličkou činů a vět.

Ať touha nás sužuje a víra drtí, ...